

SÖDERN RESER

Scenen börjar bli allt vanligare. Med den gamla rebell-flaggan i bakgrunden gör Lynard Skynard ett försök att införliva söderns boogie med staterna norr om The-Mason-Dixie-Line.

Sweet Home Alabama heter låten man spelar och är bara en i raden av nationalistiska lovsånger som just nu produceras i detta område. Budskapet är reaktionärt och speglar mycket av värderingar och ideal som fortfarande finns i denna del av USA. Knappast någon tillfällighet att glitter och "två-könad" musik aldrig fått något fotfäste i detta område där mannen fortfarande är "man" och kvinnan "kvinna", fördelningen mellan könen av traditionellt snitt.

Men allt är inte konserverande av reaktionära ideologier, inte ens i Lynard Skynards fall. På sitt första album gör dom upp med systemets makt-havare i låten Things goin' on,

Har du nånsin levt i gettot?
Har du nånsin känt de kalla vindarna?
Om du inte vet vad jag talar om
kommer du aldrig att resa dig och skrika
För det händer saker som du inte känner till
Alltför många liv har offrats på andra sidan Atlanten
För mycket pengar har spenderats på månen
Tills dom gör rätt för sig
hoppas jag dom aldrig får en blund
Det är bäst det kommer en förändring
och det är snabbt! etc

Söderns boogie-rock är alltså på väg att erövra, i första hand USA, men också Europa. Det är en frisk fläkt, betydligt friskare än den som blåser från England och de s k pub-banden. Gemensamt för båda riktningarna är att de är reaktioner mot den syntetiska rytm-musiken och den paljett-försedda glittermusiken. Ja även mot den halvt religiösa, platåskodda jazzmusiken. Musik som har sina "rötter" i framsynta PR-gubbars kassavalv och som tydligare än någonsin speglar masskonsumtionssamhället.

Allman Brothers, Lynyrd Skynyrd, Wet Willie, Charlie Daniels, Atlanta Rythm Section Bare Fool Jerry etc. Alla dessa band och "bröder" har vuxit upp med den musik de idag förmedlar. Resultatet har blivit en blandning av blues, country, rockabilly som sedan kommit att få den luddiga beteckningen sydstatsrock. En typ av rockmusik som bara är ett av alla de uttryck söderns musikkultur tagit sig under de senaste hundra åren. Men "sydstatsrocken" är unik så tillvida att den

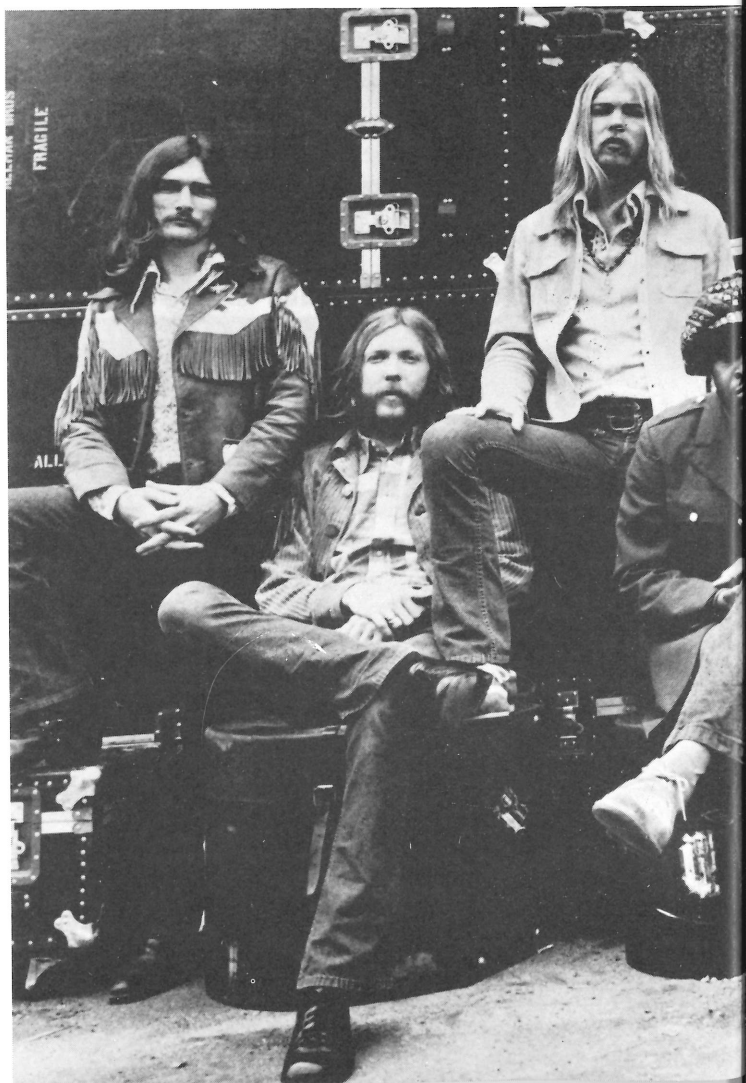
har en historia och aldrig har förlorat kontakten med sina kulturella rötter.

Men det var först under slutet av 60-talet som "rörelsen" började ta form. Duane Allman hade efter ett års studioarbete i Fame Studios i Muscle Shoals, Alabama bestämt sig för att göra ett nytt försök med broder Gregg och Allman Brothers Band bildades.

Nere i Muscle Shoals hade Duane konfronterats med soulmusik som den utvecklats av Wilson Picket, Otis Rush, Clarence Carter etc. Soulmusik med starka inslag av både blues, rythm'n blues och rockabilly.

Nere i Macon backade Duane 1969 en kille som hette Johnny Jenkins vilket resulterade i ett album Ton-Ton Macoute (Atco/Capricorn). Plattan är historiskt intressant dels för att den innehåller flera av Capricorns blivande studiomusiker dels för att den markerar riktning för ett kommande sound. Ett sound som finns mer utvecklat på Allman Brothers Eat a

ALLMÄNNA BRÖDERNAS BAND, nåja The Allman Brothers Band, avbildade utanför Fillmore East i New York.

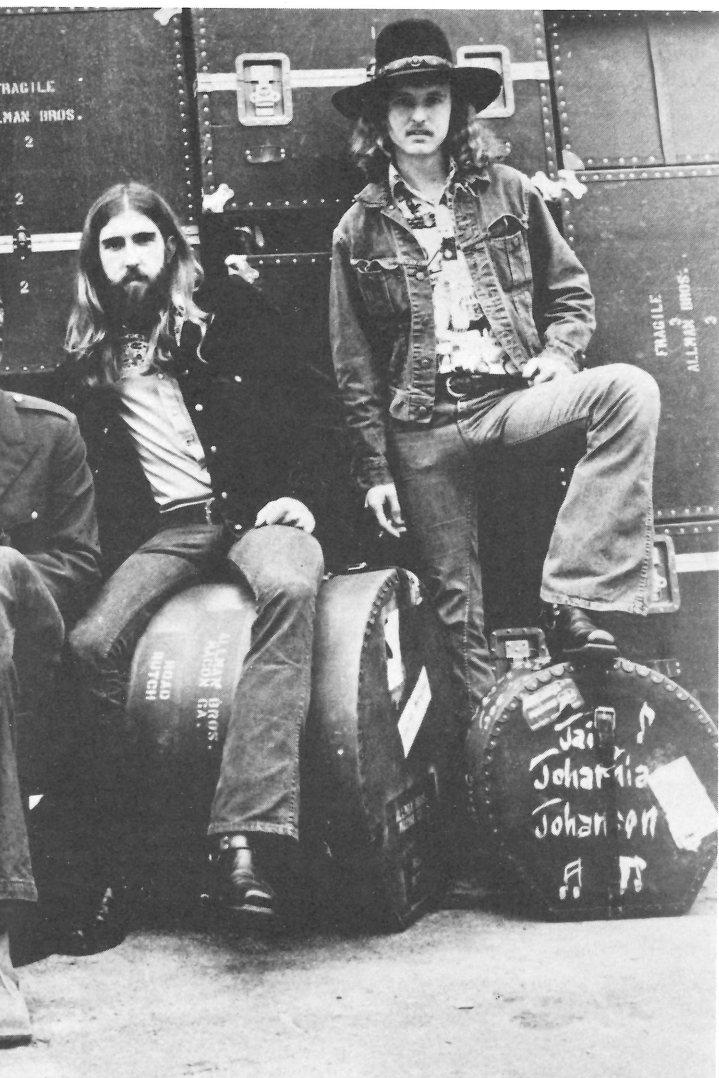
SIG IGEN... OLLE BERGREN

Peach - album från 1972. Karaktäristiskt är rytmen, markerade och distinkta slag på bastrumman där basgitarren står för "flytet", sättet att vokalt närma sig sitt material och Duanes "hoppande" slide-guitar.

Men Duane var inte ensam i den process som pågick under de vitala åren 1968-70. Historien är som bekant inte historien om en massa kungar...! Dels påverkades han som nämnts av de musiker han jobbade tillsammans med i olika studios, dels var han en produkt av ett mycket speciellt kulturrellt klimat. En period då flera genrer befann sig i upplösning eller höll på att transformeras om och inkorporeras i rockmusiken. Gospel, country, blues och även jazz kom att bli allt viktigare delar i rockmusiken. Den amerikanska musiktidningen Billboard gick t o m så långt att dom 1969 förklarade rhythm'n bluesen död som genre och ersatte den med begreppet soul!

Delaney and Bonnie, Leon Russel och Don Nix är några av de musiker som med hjälp

ers Band om ni inte förstår svenska. Här

av gospeln gav rockmusiken ny färg. En kombination som fortfarande är vanlig i södern.

Tony Joe White och Joe South var två vita sångare med lång erfarenhet av southern blues och country som nådde en något annorlunda form av soul. South fick en hit med Games People Play och White fick en med Polk Salad Annie. Båda visade sig också vara bra gitarrister och låtskrivare vilket gjorde att deras solosatser, i synnerhet South, kom i skymundan.

Under slutet av 60-talet hade söderns rockmusik fortfarande karaktären av subkultur. Musiken hade en säker publik men var regionalt isolerad. Ingenting kunde hota västkustmusiken som fortfarande var stadd i utveckling, och vem av söderns pojkar vågade åka till New York för att försöka göra karriär? Vem orkade lyssna på söderns boogie-rock med evighetsjamm i dessa sofistikerade tider då ytan började bli allt viktigare och Long Island levererade det ena läderklädda rockbandet efter det andra.

Jo, Allman Brothers vågade sig upp och gjorde succe, vilket finns dokumenterat på dubbelalbumet Live at Fillmore East (Capricorn-LP). Bättre än så hade dom inte varit, bättre kom dom inte heller att bli.

Orsaken till Allmans New York-besök hette Jerry Wexler, huvudansvarig för Atlantics utgivning och initiativtagare till det lilla sydstatsbolaget Capricorn, som kom att distribueras via Atlantic.

Duane stod högt i kurs hos Jerry Wexler sen tiden nere i Muscle Shoals och hela idén med Capricorn var byggd runt Duanes nya grupp. Jerry hade också bestämt sig för att satsa på söderns musikkultur, men inte country utan något han kom att kalla "swamp music" - sumpmarksmusik för att markera dess geografiska ursprung, söderns sumpmarker!

Vita sångare och musiker som stod rock, rhythm'n blues och gospel nära: Delaney and Bonnie, Sam Samudio (f d Sam the Sham), Ronnie Hawkins, Dr John, Jesse "Ed" Davis och bröderna Allman. Grunden var lagd och utvecklingen var i full gång vilket i sin tur medfört att element från country-musiken inkorporerats vilket i sin tur medfört att steel-gitarren fått en delvis annorlunda funktion. Men det skulle dröja en bra bit in på sjuttioalet innan begreppet "sydstatsrock" blev känt och då hade det också mist mycket av sin innebörd och blivit ett konturlöst begrepp möjligt att sälja all tänkbar soppa, kokt i det mytologiserade södern - från Faulkner till Allman Brothers!